

heidstoestand der kinderen nog nauwlettender toe te zien dan tot nu toe, dat dit van nog meer belang is dan het tandheelkundig schooltoezicht, en dat het daarom noodig is, afzonderlijke artsen aan te stellen, wier voornaamste arbeid het schooltoezicht moet zijn. „Alleen bij den arts, die de kinderen van hun intrede in de school tot hun ontslag volgt, zal de noodige belangstelling voor hen ontstaan, en slechts hij zal met verloop van tijd voldoende oefening verkrijgen”. De *Berl. klin. Wochenschrift* pleit daartegenover voor den arts, die met alle lagen der bevolking in aanraking blijft en daardoor beter in staat is, voor het kind praktische adviezen te geven wat betreft levenswijze, beroepskeuze enz. Ref. zou bovendien meenen, dat het voor een arts een geestdoodend werk moet zijn, nooit een patiënt te behandelen, en alleen bij vermoedelijk gezonde kinderen na te speuren, of er iets aan hapert, wat de ouders en de huisarts niet reeds hebben opgemerkt.

SCHADEVERGOEDING GEËISCHT DOOR EEN ARTS. — Het bestuur van een ziekenhuis te Kidderminster is in rechten aangesproken om schadevergoeding door een arts, die, door zich te lang bloot te stellen aan de inwerking van X-stralen, brandwonden had opgedaan. De eisch werd afgewezen, omdat het was gebleken, dat de arts niet behoorlijk kon omgaan met de X-stralen, maar in beginsel werd toegestemd, dat het bestuur van een ziekenhuis wél verantwoordelijk is voor de schade, die de geneesheeren bij de uitoefening van hun beroep in het ziekenhuis mocht treffen, behoudens eigen toedoen of onachtzaamheid (*Hospital*).

PHARMACEUTISCHE HULPTEN PLATTEN LANDE. — Dr. G. W. BRUINSMA betoogt in *de Amsterdammer*, dat slechts de helft der Nederlandsche bevolking geniet van het wettelijk voorschrift, dat de apotheken ten allen tijde toegankelijk moeten zijn voor het publiek. In de apotheken van artsen ten platten lande worden dikwijls alleen medicijnen gereed gemaakt, als de dokter tusschen zijn visites thuis is. Bovendien weigert hij het gereedmaken van recepten, die hij niet zelf heeft voorgeschreven, wat vooral lastig is voor stedelingen, die s zomers buiten zijn; en „handverkoop” heeft in het geheel niet plaats. BRUINSMA zou wenschen, dat de vergunning aan een arts, om apotheek te houden, alleen werd toegestaan, als een bevoegd assistent in de apotheek werkzaam is. Levert de praktijk niet genoeg op om een assistent te houden, dan zou de Staat er een moeten bekostigen. En wil een dokter met goede praktijk niets weten van een assistent in zijn huis en van voortdurend toegankelijk zijn van zijn apotheek, dan kan hij zich bepalen tot zijn eigenlijk beroep, en, door geheel af te zien van de levering van geneesmiddelen, de vestiging van een apotheker in zijn dorp mogelijk maken. PINKHOF.

INGEZONDEN.

SPEEKSELSTEENVORMING.

Volledigheidshalve en ten einde recht te doen wedervaren aan onze Nederlandsche literatuur meen ik te moeten vermelden, dat in dit *Tijdschrift*

1887, I, bldz. 156, een geval van speekselsteen beschreven werd door den heer M. POLAK. Het gold hier een chronisch geval, dat 1½ jaar lang aanleiding gegeven had tot een zwelling der linker onderkaakstreek en blijkbaar veel diagnostische moeilijkheden veroorzaakt had. Eén chirurg hield de aandoening voor hoogst gevaarlijk en een ingrijpen doodelijk. Eén verwijderde een carieuze kies en eenige wortels. Er had zich een fistel ontwikkeld, waaruit dikke etter vloeide. De fistelgang reikte tot in de mondholte. Door den schrijver werd eindelijk tot exstirpatie der klier overgegaan, die met veel moeite gepaard ging wegens de hevige bloeding en slechts in 2 tempo's kon verricht worden. De steen werd hierbij niet gevonden. Deze kwam 3 weken later spontaan voor den dag. Het was een harde steen, 1½ cM. lang en 3 cM. dik, ruw van oppervlak en 1½ gram wegende. De genezing volgde spoedig.

Maastricht, 28 October 1911.

Dr. J. W. M. INDEMANS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LEIPZIG. — **De ziekenfondsen als curatoren.** De vereeniging van Saksische Ortskrankenkassen heeft het Ministerie van Onderwijs weder eens voorgesteld, een „leerstoel voor natuurgeneeskunde” op te richten. De minister wees het voorstel af. Hij beschouwde de natuurkunde niet als een zelfstandige tak van wetenschap (*Allg. med. Centralz.*). De ziekenfondslieden ook niet, want dan hadden zij, met hun ochlocratischen haat tegen al wat wetenschap is, niet zooveel schik er in.

DUSSELDORF. — **Akademie voor praktische geneeskunde.** Van 13 tot 25 November a. s. zal aan de academische vrouwenkliniek te Düsseldorf een bijzondere cursus over verloskunde en vrouwenziekten voor artsen gehouden worden, waarin de gelegenheid wordt geboden, in korten tijd een volledig overzicht te krijgen over de vorderingen van dezen tak der wetenschap en over alle onderzoekingsmethoden. Men kan zich voor dezen cursus aanmelden bij den directeur der vrouwenkliniek, prof. OPITZ, of bij het secretariaat der akademie; bij beiden zijn ook nadere inlichtingen te bekomen.

PARIJS. — **Wetenschappelijke strijd.** Militat omnis amans, zong reeds OVIDIUS. Op het jongste chirurgencongres te Parijs heeft de inspecteur-generaal van den openbaren gezondheidsdienst DELORME den wensch uitgesproken, dat voordrachten als die van DOYEN, die zijn middel (mycolisine) tegen *alle* infectie-ziekten, ook mond- en klauwzeer weder had aanbevolen, voordracht en, waarin volgens DELORME de reclamezucht onmisbaar was, voortaan niet meer zouden worden toegelaten. DOYEN zond den onverlaat zijn getuigen, maar de getuigen van DELORME, die de uitdaging had aangenomen, wisten het aan de wederpartij duidelijk te maken, dat hun cliënt in het algemeen en onpersoonlijk had gesproken, en DOYEN niet had willen beleedigen. Waarop beider bloed voor een betere gelegenheid werd gespaard (*Allg. med. Centralz.*).